

בכורות מג

ויקרא פרק כב – מום בבהמה

¹⁷וידבר ה' אל-משה לאמר 18: דבר אל-אהרן ואל-בניו, ואל כל-בני ישראל, ואמרת אלהם; איש איש מבית ישראל ומן-הגור בישראל, אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם, אשר-יקריבו לה' לעלה 19: לרצנכם; תמים זכר, בבקר בכשבים ובעזים 20: כל אשר-בו מום לא תקריבו; כי-לא לרצון יהיה לכם 21: ואיש, כי-יקריב זבח-שלמים לה', לפלא-נדר או לנדבה, בבקר או בצאן; תמים יהיה לרצון, כל-מום לא יהיה-בו 22: עורת או שבור או-חרוץ או-יבלת, או גרב או ילפת, לא-תקריבו אלה לה'; ואשה, לא-תתנו מהם על-המזבח לה' 23: ושור ושה שרוע וקלוט; נדבה תעשה אתו, ולנדר לא ירצה 24: ומעוץ וכתות ונתוק וכרות, לא תקריבו לה'; ובארצכם לא תעשו 25: ומיד בן-נכר, לא תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה; כי משחתם בהם מום בס, לא ירצו לכם פ:

ויקרא פרק כא – מום באדם

16 וידבר ה' אל-משה לאמר 17: דבר אל-אהרן לאמר; איש מזרעך לדרתם, אשר יהיה בו מום, לא יקרב, להקריב לחם אלהיו 18: כי כל-איש אשר-בו מום לא יקרב; איש עור או פסח, או חרס או שרוע 19: או איש, אשר-יהיה בו שבר רגל; או שבר יד 20: או-גבן או-דק, או תבלל בעינו; או גרב או ילפת, או מרוח אשך 21: כל-איש אשר-בו מום, מזרע אהרן הכהן, לא יגש, להקריב את-אשי ה'; מום בו, את לחם אלהיו, לא יגש להקריב 22: לחם אלהיו, מקדשי הקדשים; ומן-הקדשים יאכל 23: אך אל-הפרכת לא יבא, ואל-המזבח לא יגש כי-מום בו; ולא יחלל את-מקדשי, כי אני ה' מקדשם 24: וידבר משה, אל-אהרן ואל-בניו; ואל-כל-בני ישראל פ: